

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA.

KNJIGA (TJ. PISMO, PISANJE) VJEROVIJESNIKA, POMILOVAO GA ALLAH I SPASIO, KA KSERKSU (PERZIJSKOM) VLADARU I KAJZERU (CEZARU, VIZANTIJSKOM CARU)

PRIČAO NAM JE Ishak, pričao nam je Jakub, sin Ibrahima: pričao nam je moj otac od Saliha, od Ibnu Šihaba, rekao je: izvijestio me je Ubejdulah, sin Abdullaha, da je Ibnu Abas izvijestio njega da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, poslao svoju knjigu (tj. svoje pismo) ka kserksu sa Abdullahom, sinom Huzafeta, Sehmijom (tj. po Abdullahu, sinu Huzafeta, Sehmiji), pa je zapovjedio njemu da dadne njega (to pismo Abdullah) ka velikašu Behrejna, pa je dao njega velikaš Bahrejna ka kserksu.

Pa pošto je pročitao njega (kserks), poderao (pocijepao) je njega. Pa mislim da je Ibnul-Musejeb rekao: Pa je molio na njih (tj. proklinjao je njih) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, da se (i oni) poderu svakim deranjem (tj. da budu i oni pocijepani svakim cijepanjem - sa svakim, svakakvim deranjem i cijepanjem).

PRIČAO NAM JE Usman, sin Hejsema, pričao nam je Avf od Hasena, od Ebu Bekreta, rekao je:

Zaista već je okoristio mene Allah sa (jednom) riječi (što) sam čuo nju od poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (pa mi je ta riječ koristila nakon smrti Muhameda a.s. čak u) danima deve (tj. u danima rata oko Aišine deve, u danima međusobne borbe Alije r.a. i njegovih protivnika među kojima se nalazila i Aiša r.a.) poslije što sam skoro bio (tj. a blizu sam bio) da se priključim drugovima (one) deve, pa (da) se borim sa njima (u društvu). Rekao je (Ebu Bekrete dalje da protumači koja je to riječ što je njega sa njom okoristio Allah tada):

Pošto je doprlo poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, da su stanovnici Perzije već zavladarili nad njima (tj. nad sobom) kćer kserksa (tj. da su Perzijanci postavili za vladara sebi kserksovu kćerku), rekao je:

"Neće se nikad spasiti (jedan) narod (ljudi jednoga naroda koji) su dali (upravu) njihove stvari (svoje stvari jednoj) ženi."
(Neće biti spašeni ljudi koji predaju svoju vlast u ruke jedne žene.)

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan, rekao je: čuo sam Zuhriju od Saiba, sina Jezida (da) govori:

Sjećam se ja da sam izašao sa (medinskim) dječacima ka Senijetul-Veda-u (da) susretnemo poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. A rekao je Sufjan jedanput: sa (medinskom) djecom..... (umjesto sa dječacima).

(Senijetul-Veda' je mjesto ili brežuljak kod Medine do kojega su stanovnici Medine pratili one koji odlaze na putovanje i do kojega su mjesta, brežuljka izlazili na doček onih koji dolaze sa putovanja.)

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Muhameda, pričao nam je Sufjan od Zuhrije, od Saiba:

Sjećam se da sam ja izašao sa (tom) djecom (iz Medine da) susretnemo (dočekamo) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, ka Senijetul-Veda-u (prilikom) njegovoga dolaženja (dolaska) iz (tj. sa) vojne Tebuka.

(Veli se da je Buharija uvrstio, stavio ova zadnja dva hadisa da bi posredno upozorio na to da je slanje pisama ka vladarima izvan granica Arabije bilo u godini istoj kada je bila i vojna na Tebuku.)